

Selmin – (Oktay Akbal'ın 'Suçumuz İnsan Olmak' Romanından) – **Kapalı**

Karakter Kocasıyla aşk evliliği yaparak evlenen Nuri Kayalı'nın karısı Selmin, iki çocuk sahibi bir ev kadınıdır. On yıllık evliliğin ardından, bakımsız, her şeyden şikayetlenen, huysuz bir kadın olmuştur. Çoğu zaman evin bütçesiyle ilgili serzenişlerinin kocasını ne kadar kırdığını ve kızdırdığını umursamaz. Hatta, çarşı pazardaki olası aksiliklerde bile lafların ölçüsünü kaçırarak, argo kelimeler kullanır, hakaret eder. Selmin, kocasına ilgi göstermeyen suratsız bir kadındır.

Aktiviteler Selmin hayatını ev işleriyle ve çocukların bakımıyla geçirir. Yemek yapar, dikiş diker. Zaman zaman da ailesiyle birlikte sinamaya gitmekten hoşlanır.

ÖRNEK ANILAR

Şikayetçi Selmin, mütemadiyen halinden şikayet eden, şikayetleri ile kocasını ezen bir kadındı. Ailecek sinemaya gittikleri bir gece ahbablarıyla karşılaşmışlardı, fakat Selmin gene şikayet ederek Nuri'yi kırdı. " ' Bir tanıdık mı Nuri? ' dedi. 'Aman görmemezliğe gel. Şu kılığım dan utanıyorum. İnsan içine giyecek bir şeyim yok.' " Birlikte konuştukları başka bir akşamda Selmin, her zamanki şikayetleri ile kocasını bunaltıyordu. "Mantosu eskimişti, tayyörü yoktu, çocuğun elbisesi dikilecekti, küçük kıza iç çamaşırı gerekti, annesine ayakkabı."

Suratsız Nuri hayaller kuruyor, kendine piyangodan ikramiye çıkmasını tasavvur ediyordu, bu şekilde karısına isteyip, şikayetlendiği her şeyi fazlasıyla alabilecekti fakat birden karısının hiçbir şeyden hoşnut olmayan, mütemadiyen asık suratlı yüzü geldi aklına, artık Nuri, karısının surat ifadesini o kadar kanıksamış ki, Selmin'i başka türlü düşünemiyordu. "İmrenerek mankenin üstündeki tayyörü seyretti. Kimbilir kendisi gibi günde kaç kişi buna benzer düşüncelerle seyrediyordu bu vitrini?.. Kaç koca, cebindeki paranın gideceği bir sürü yeri hesaba katmak istemeyerek?.. Nuri, karısını bu tayyörü giyinmiş olarak sokakta yürürken düşünmeye çalıştı. Olmuyordu bir türlü, aksayan bir şey vardı. O asık yüz altında yakışmıyordu. Daha beter oluyordu. Güzelim kumaş çirkinleşiyordu."

Huysuz Nuri, karısını hep huysuzluğu ile hatırlıyor, karısı aklına geldiğinde geriliyordu. "Sevdiği, yıllar içinde değişip çatık yüzlü, mutsuzluk örneği bir insan olup çıkmıştı. Ola ola o gençlikteki aşk hayallerinin kahramanı yerine, çocuğunun anası olmuştu sonunda." Nuri zaman zaman, karısını aralarındaki tüm olumsuzluklara rağmen umutla bekledi. "O gece umutla eve gitti. Selmin onu güler yüzle karşılasa, yanağından öpse, aşk dolu bir çift söz söylese, eski bir anıdan bahsetse, koluna girip biraz dolaşmaya gitmelerini teklif etse, dünya onun olacaktı."

Ağzı Bozuk Selmin, küçük şeyler için bile yaygara koparır, ağzını bozarak hakaretler ederdi. "O gece evde kıyametler koptu. Bakkaldan aldığı yumurtaların beş tanesi bozuk çıkmıştı. Nuri hakaretlerin türüsünü sessizce dinledi. Karşılık bile vermedi, kızmadı."